

SataVAPARI

Satakunnan Vapaa-ajattelijat ry:n tiedotuslehti

SYKSY 2025

JOS RICKY GERVAIS ONKIN JUMALA?
KUINKA PÄÄSIN JAPANILAISEEN LEHTEN
VAPAA-AJATTELIJAT SEURAKUNNAN TILOISSA
VAPAA-AJATTELIJA RIPPILEIRITAPAAMISESSA
VILLE MÄKIPELLON HAASTATTELU.

Puheenjohtajan näppikseltä

Yhdistyksen toimintavuosi 2025 on loppuillaan ja valmistaudumme syyskokoukseen Nakkilassa 22.11.2025 klo 14.00 K-Supermarket Onnipekan kabinetissa. Esillä ovat sääntöjen § 9 asiat.

Tervetuloa syyskokoukseen! Tehdään yhdessä päätöksiä toiminnan suunnasta, sekä valitaan toimihenkilöt kaudelle 2026.

Olemme saaneet jäsenmäärän selvään nousuun, ja se jos mikä on meille kaikille mieleinen uutinen. Mukaan olemme saaneet uusia vetreitä voimia ja he ovat lähteneet toteuttamaan yhdistyksen periaatteita ja ajatuksia.

Satakunnan vapaa-ajattelijat ovat olleet näkyvästi ja kuuluvasti julkisuudessa. YLE Satakunta uutisoi 28.7.2025 Rauman vihkimispaikan sulkemisesta. Vapaa-ajattelijoiden pyrkimys tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen tuli tässä yhteydessä esiin. Uutinen levisi valtakunnan verkossa samana päivänä ja vapaa-ajattelijain ääni saatiin vahvasti kuuluviin kaukaisinta Lappia myöden. Haastateltavana uutisessa oli allekirjoittanut.

Lepomäki puhuttaa lähes jokaisessa Satavaparissa -lehdessä. Hautausmaalle on hankittu muistokivi. Kiitos hallituksen jäsenen Pasi Hiltusen valveutuneen silmän, sellainen kivi löytyi lähistöltä. Lepomäen ohjesääntö ja hinnasto muokataan 2026 aikana vastaamaan vaatimuksia.

Yhdistyksen 9. Jumalattomat kesäpäivät järjestettiin 26.7.2025 Porissa. Tilaisuus onnistui hyvin ja yleisöä se tavoitti 23 henkeä. Yhdistyksen hallituksen jäsen Juho Lampikoski alusti aiheenaan ”Ihmisoikeudet ja vapaa-ajattelu”. Esitys oli kattava ja asiaan syvästi paneutunut. Liiton varapuheenjohtaja Tanja Laine loi hyvän katsauksen satakuntalaiseen yhdistyskuviin peilaten sitä liiton toimintaan.

En malta olla kirjoittamatta jäsenmaksujen tärkeydestä. Tehkää hyvin ja hoitakaa jäsenmaksuasiat kuntoon. Yhdistyksemme on vähäväkainen ja rahavaroja on niukasti. Niitä emme todellakaan tuhlaa taivaan tuuliin. Yhdistys tarvitsee jokaisen killingin mikä vain liikenee.

Kiitän jäseniä kuluneesta vuodesta ja toivotan kaikille hyvää jatkoa!
Jukka Kim, puheenjohtaja, Satakunnan vapaa-ajattelijat ry

SATAKUNNAN VAPAA-AJATTELIJAT ry

Hallitus 2025

Jukka Kim, puheenjohtaja
Tauno Perkiö, siht./talouden hoito
Tanja Laine, Erkki Yli-Jokipii, Jussi Tulonen, Yki Räikkälä ja Pasi Hiltunen
Varajäsenet:
Nico Laine ja Juho Lampikoski

Yhdistyksen sähköposti: satakunta@vapaa-ajattelijat.fi
Yhdistyksen nettisivu: <http://vapaa-ajattelijat.fi/satakunta>

facebook.com/satakunnanvapaaajattelijatry

Yhdistyksen pankkitili: FI95 1269 3000 6248 15

Tässä julkaisussa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä ilman muuta edusta yhdistyksen kantaa, joskin voivat olla yhteneväisiä sen kanssa.

Toimitus, kuvankäsittely & taitto: Yki Räikkälä
kansikuva: Yki Räikkälä

Lehden monistus: Vapaa-ajattelijoiden Liitto ry, H:ki
2025

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

Toimittajan miete	3
Tauno Perkiö:	
Kristinopin etiikka	4
Tuula Javanainen:	
Vaihda vapaalle!	5
Tauno Perkiö:	
Nunnat hautasivat 800 lasta	5
Lyhyestä virsi kaunis	6
Yki Räikkälä:	
Ei kieltoa eheytyshoidoille	7
Jukka Kim & Tanja Laine:	
Vanhemmat, sivistystoimi ja me	8
Jukka Kim:	
Vapaa-ajattelijat seurakunnan tiloissa	8
Jukka Kim:	
Kasteenpoisto	8
Erkki Yli-Jokipii:	
Kuinka pääsin japanilaiseen lehteen	9
Juho Lampikoski:	
Ville Mäkipelto - melkein vapaa-ajattelijat	10
Juho Lampikoski:	
Ketkä elämäntietoa opettavat	11
Yki Räikkälä:	
Rukoileva ministeri	12
Yki Räikkälä:	
Jos Ricky Gervais onkin jumala?	13
Jukka Kim:	
Yhdeksännet jumalattomat kesäpäivät	14
Jukka Kim:	
Kasteenpoisto Villa Ensilässä	14
Yki Räikkälä:	
Pääkallokiittäjä	15
Yki Räikkälä:	
Vapaa-ajattelijat rippileiritapaamisessa	15

TOIMITTAJAN MIETE

YKI RÄIKKÄLÄ

Joskus tuntuu siltä, että jos naiset olisivat olleet ja olisivat enimmäkseen vallankahvassa, ei sotia olisi ollut ainakaan siinä määrin kuin historiassa on ollut. Nykyajan sodat antavat itse asiassa virheellisen kuvan pitkällä aikavälillä ihmiskunnan sotaaisuudesta. Sotien määrä ja tuhoisuus on laskenut, vaikka muuta voisi kuvitella. Uutisointi antaa nyt sen kuvan, että eläisimme erityisen sotaista aikaa. Edes kaikista paikallisista konflikteista ei juuri uutisoida. Mediaa hallitsee Venäjän hyökkäyssota ja Gazan sota järkyttävine raakuuksineen ja tuhoineen.

Psykiatrian emeritusprofessori **Matti Isohanni** totesi Helsingin Sanomien kolumnissa 28.9., että "vanhat miehet ovat vaarallisia vallassa". Esimerkkeinä autoritääriset johtajat, kuten *Putin, Netanjahu, Xi Jinping, Ali Kha-menei ja Trump*. Itse lisää Valko-Venäjän Lukasenkon. Nämä kaikki ovat vanhoja ukkoja, joita mahdollisesti vaivaa puutteet kognitiossa eli tiedonkäsittelyssä.

Kun seuraa USA:n presidentin äkkivääriä mielen ailahteluja ja toimia tai Vladimir Putinin pakkomielleistä kiihkoa saada Ukraina Venäjän vallan alle ja aloittamansa hyökkäyssodan silmitöntä tuhoamisvimmaa väärin ja vääristellyin tiedoin (sodan piti kestää muutaman päivän), vaikuttaa Isohannin arvelu oikealta. Luonnollisesti jutuissa näitä äijiä ei diagnosoida.

Mutta useita maailman johtajia - keskiäikäisiä tai vanhoja - yhdistää primitiiviset ajatusmallit ja optimistisuus- ja yleistämisvinoutumat. Maa kyetään "palauttamaan" sille kuuluvaan kunniakkaaseen asemaan, ollaan "Jumalan valittuja", on herooinen tehtävä ohjata maa "länsimaisesta rappiosta ja paheellisuudesta" hyveelliseen ja tiukan moraaliseen eetokseen jne.

Mutta eivät kaikki autoritääriset johtajat ole niin kovin vanhoja. Unkarin *Orban* ja Pohjois-Korean *Kim Jong-un* esimerkkeinä tunnetummasta päästä. Mutta Jong-unilla

lienee todellisuusvinouma ja Orban on äärikonservatiivinen tai muuten vain ilkeä. Suunnilleen kaikkia autoritäärisiä ja uskonnollisia johtajia yhdistää konservatiivinen maailmankuva, kärkeäys vaientaa kriitikot ja vastustajat sekä matala kynnys käyttää aseellista väkivaltaa. Ja käytännössä nämä ovat aina miehiä. Näitä yhdistää pahuus, jota ei välttämättä itsessään tiedosta.

Mutta miksi naiset eivät niin herkästi lähde sotimaan? Harvat naisjohtajat ovat aloittaneet sotia. Ja kun naiset ovat osallistuneet sotiin, voi miettiä, lieneekö synnä olleet valmiiksi maskuliiniset valtarakenteet. Onko kyse sukupuolirooleista, siitä mikä on katsottu "miehekkääksi" ja mikä "naiselliseksi"? Ammoisten aikojen työnjaosta miesten ollessa yhteisön ja perheen puolustajia vihollisia ja petoja vastaan, ja naisten lasten ja sairaiden hoivaajia? Vai ovatko naiset luonnostaan vähemmän alttiita ottamaan riskejä? Tai luontojaan diplomaattisia ja muita rauhanomaisia ratkaisuja etsiviä? On myös niin, että sekulaarit maat, joissa sukupuolten välinen tasa-arvo on hyvä, ovat myös rauhallisimpia.

Yksiselitteistä maailmassa ei tietty ole mikään. Viimeaikaiset tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että nuoret miehet ovat aiempaa konservatiivisempia ja herkempiä uskonnollisuuteen, kun taas nuoret naiset enemmän suuntautuvat sekulaarisuuteen. Jotain tämä kai kertoo ammoisista ajoista lähtien kehittyneistä sukupuolten välisistä eroista. Mielenkiintoisesti uskonnotkin ovat pääasiassa miesten kehittämiä ja johtamia. -

KRISTINOPIN JA USKONNOTTOMAN ETIIKKA

TAUNO PERKIÖ

Etiikka ja moraali tarkoittavat lähes samaa asiaa. Etiikka tarkoittaa periaatteellista käsitystä siitä, mikä on oikein ja mikä väärin. Moraali on taas etiikan käytännön sovellus, ihmisten käyttäytymisessä ja myös lainsäädännössä.

Tässä kirjoituksessa pohdin aluksi kristinopin etiikkaa. Ensiksi otan käsitteeseen perisynnin idean. Kristityt ajattelevat, että ihmiskuntaa varjostaa suuri rikos, jonka jo ensimmäiset ihmiset tekivät. Kyse on siis pahanlaisesta Jumalan käskyjen rikkomisesta eli niin sanotusta perisynnistä. Siitä kristillisten jumala on yhä vihainen. En kyllä lainkaan käsitä, miten viakseni voitaisiin lukea muinaisten ihmisten tekemiset. Enhän ollut silloin vielä syntynyt. Koko perisynnin ajatus on vastenmielinen ja typerä.

En ole koskaan ymmärtänyt kristillistä pääsanomaa, sitä että synnitön Jeesus kärsimällä ristillä vapauttaisi uskovat perisynnin taakasta. Mennäänpä tavalliseen nykypäivän oikeudenkäyttöön. Oletetaan, että joku tekee vääryyden, esimerkiksi tuhopolton, ja hänet voidaan osoittaa tämän rikoksen tekijäksi. Silloin on oikein, että pahantekijä tuomitaan rikoksesta ja hänet voidaan jopa vaatia korvaamaan aiheuttamansa vahinko. Tämä käy järkeen.

Mutta entäs sitten, jos tuhotyön tekijää ei saadakaan kiinni? Voidaanko silloin ottaa kiinni joku taatusti tekoon syytön henkilö ja rangaista häntä ankarasti? Ja jos oikein kovasti vielä räähkätään syytöntä, sitä paremmin hän kor-

"Jumalallisen nousun tikkaat", 1100-luku. St. Catherine's Monastery, Siinai, Egypti

vaa pahanteon?! Tämä on sitä "kristillistä oikeutta".

Tietääkseni kaikkiin kristillisiin suuntauksiin kuuluu myös oppi helvetistä. Jos ihminen ei ole eläessään turvautunut Jeesuksen pelastukseen, hänet aikojen lopussa tuomitaan helvettiin. Helvetissä sitten ihmistä kidutetaan ikuisesti. Myös islamissa on oma helvettioppinsa. Tämä onkin mielenkiintoinen asetelma: Aikojen lopussa "oikein uskovat" riemuitsevat, mutta vääräuskoiset kärsivät. Nyt on vaikea arvata, kumpi uskonto voittaa kisan, mutta joka tapauksessa minä itse uskonnottomana häviän!

Vapaa-ajattelija on uskovia selvästi armollisempi: Hän ei tuomitse helvetin kidutuksia kenellekään. Luullakseni us-

kontojen helvettiopit on kehitetty pelotustarkoitukseen: Jos et ole meidän puolellamme, sinua odottaa paha kärsimyskohtalo. Joten liity meihin, niin välttyt siltä! Olen kauan sitten keskustellut yhden uskovaisen kanssa näistä asioista. Kyseinen henkilö oli kovin vaivautunut aiheesta ja yritti parhaansa mukaan lieventää viimeisen tuomion karmeutta. Hän mm. sanoi, ettei ihminen joudu helvettiin, jos hän ei ole tietoisesti hylännyt pelastusta. Ja asiasta tietämättömät eivät ole tietoisesti hylänneet Jeesusta.

Uskovaisen kuvaama valintatilanne ei ole mikään vapaa valinta. Mikäs siinä, kuka tahansa valitsee kuoleman jälkeisen elämän ilman kidutusta, mutta samalla pitää sitten valita järjetön uskonoppi pyhine ja pahoine henkineen, ristilläroikkumisoppi ja ties mitkä ihmeelliset enkelihörhötykset.

Uskonnoton etiikka nojaa inhimilliseen kokemukseen. Toisinajattelijoita ei uhata millään kuolemanjälkeisellä kostolla. Uskonnottomassa ajattelussa olemme kaikki tasa-arvoisia, myös kuoltuamme. Rikoksista langetettavat tuomiot määräytyvät järkevästä lainsäädännön perusteella, eikä mitään "periytyviä syntejä" lasketa ihmisen viaksi. Loppujen lopuksi on vapauttavaa ajatella, että asiat ovat omissa käsissämme, eikä millään ylimaallisella jumalalla (tai pirulla) ole valtaa meihin.

Tämä on todellisuutta Suomessa vuonna 2025. Ilmoitus Lautta-kylä-lehdessä. Israel ei nähtävästi vielä ole saanut ryöstettyä kaikkia palestiinalaisten maita, niitä jumalansa heille lupaamia. Porilainen toimittaja Antti Laakso löysi tämän. Se ei ole edes ilmoitus tapahtumasta, vaan se julkaistiin lehden uutisosiossa. Tällainen on varsin rankkaa kamaa sanomalehdessä. Lehti on puolensa siis näin täten ilmaissut. Lehden julkaisija on Huittisten Sanomalehti Oy.

Kyseinen "yhteiskristillinen" Israel-ilta pidettiin 19.9. Tapahtumassa Tapani Suojanen avasi Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun loppuosaa, jossa "käsitellään kuudennen pasuunan tapahtumia". Tapani Suojanen itse tiedotteessa: "Puhutaan tulevasta suuresta sodasta, joka on ehkä sama kuin Raamatussa monessa kohdin mainittu niin sanottu Googin sota tai jopa kolmas maailmansota. Israel ei vielä ole saanut haltuunsa kaikkea maa-aluetta, joka sille on luvattu Mooseksen kirjassa, ja jota Israel hallitsi jo kuningas Daavidin aikana 3 000 vuotta sitten."

VAIHDA VAPAALLE !

- Kirkkoon kuuluminen on typerä jäännös historiasta

TUULA JAVANAINEN
Kokemäki

Tätä perkeleen hedelmää, jota perunaksi kutsutaan, kattiloistanne ei pidä löytymän tai piru teidät syntyneen takia perii!

Tekniikka etenee kaiken aikaa hurjaa vauhtia, mutta ihmisten tavat ja tottumukset pysyvät usein ennallaan. Töihin mennään samaan aikaan, samat ruoat syödään samoihin aikoihin, luetaan samaa lehteä tai nykyään samaa somekanavaa, katsotaan uutiset samaan kellonaikaan, ja nukkumaan mennään niin kuin aina ennenkin. Esimerkkillistä voisi olla vaikka kuinka pitkä juurtuneista tavoistamme. Kirkkoon kuuluminen kuulune näihin tapoihin. Monet tavat ovat samoja kuin vanhemmillamme ja heidän vanhemmillaan. Myös tapa rangaista, tai ainakin ylenkatsoa heitä, jotka tekevät ja ajattelevat asiat toisin, on vanha.

Kirkko on luonut laajat tapavelvoitteet. On hämmästyttävää, miten sitkeästi kirkko on pystynyt pitämään ihmiset ns. koukussa itseensä ja kulloinkin julistamiinsa tapoihin, vaikka nykytietämys, tiede ja tutkimukset osoittavat Raamatun tuhansia vuosia vanhat tarinat huuhaaksi. Edelleen mennään

joulukirkkoon, höpötetään uskontunnustus seisomaan noutten, haaveillaan kirkkohäistä, kastetaan vastasyntyneitä nimenannon varjolla kirkon jäseniksi, viedään lapset kirkon järjestämiin kerhoihin aivopestäviksi, samoin rippikouluun ja pyydetään pappi siunaamaan kuolleet omaiset.

Miten kirkko voi pitää ihmiset noin liekanarussaan, ja siitä vielä suostutaan maksamaan veroa? Ilmeisin vastaus on totuttu tapa. Aina on menty naimisiin kirkossa. Aina on vainaja siunattu kirkkomaahan. Aina on lapset kastettu. Jos mieleen tuleekin tehdä toisin, uhkakuva ihmisten ja sukulaisten suhtautumisesta voi sen estää. Monia voi askarruttaa, mitä sukulaiset ajattelevat, jos ei joulukirkkoon mene. Anoppi suuttuu, jos lasta ei kasteta. Rippipappikin voi loukkaantua. Vai onko kaiken takana kuitenkin kirkon harrastama helvetillä pelotellu..? Kirkollisveron maksajista kuitenkin vain pikkuriikkinen osa käy kirkossa häitä ja hautajaisia lukuun ottamatta, tuskin edes ajattelee uskontoa.

Uudet asiat ja uudet tavat ovat aina herättäneet vastustusta, ja usein juuri kirkon aktiivisena. Kodin Pellervo -lehdessä 5/2025 artikkelissa Oi ihana peruna kerrotaan, että katolinen kirkko totesi perunan pakanalliseksi, kun se 1500-luvulla tuotiin Eurooppaan. Suomen sukunimilain uudistuksessa v. 1985 annettiin naisille mahdollisuus pitää oma sukunimensä naimisiin mentyään. Laki sai yleisönosastoissa ja lehtikirjoituksissa huutavat vastalauseet, joissa väitettiin koko perheinstituution kaatuvan siihen. Laki yhteisestä miehen sukunimestä oli kuitenkin ollut voimassa vain 55 vuotta.

Näiden esimerkkien aikana ei ollut somea. Sukupuolineutraalin avioliittolain tultua voimaan kahdeksan vuotta sitten some pursusi ja pursuaa edelleen asiasta ihmeellisiä väittämiä ja vastustusta, jossa nimenomaan kirkolla on isoin ”lusikka sopassa”. Nuo kaikki asiat ovat yhteiskunnan kannalta pelkkää plussaa, mutta uskovaisille myrkkyä. Eikö kukaan ihmettele, miksi papit ja piispat eivät ratsasta edelleen aasilla? Millä sinä ajelet? -

Nunnat hautasivat 800 pikkulasta jätevesisäiliöön

Muun muassa Helsingin Sanomat kertoo otsikon mukaisen karmean uutisen Irlannista. Kyse on vauvojen ja pikkulasten joukkohaudasta katolisten nunnien ylläpitämässä St. Maryn ensikodissa ja luostarissa Tuamissa Irlannissa. Tähän katolisen kirkon laitokseen sijoitettiin yli 50 000 naimatonta naista lapsineen. Lapset olivat kuolleet vuosien 1925 – 1961 aikana.

Tuamissa on aloitettu suuret kaivaukset joukkohaudan paikalla. Kaivauksiin osallistuu kansainvälinen ryhmä rikospaikkatutkijoita. Tutkimusten arvellaan kestävän kaksi vuotta. Ruumiit yritetään identifioida ja saattaa kunnioittavasti haudan lepoon.

Mitä vapaa-ajattelija voisi tapauksesta sanoa? Ilmeisesti uskonnollisen hölynäköyn tiukka noudattaminen on johtanut tähän käsittämättömään rikolliseen toimintaan.

- TAUNO PERKIÖ

LYHYESTÄ VIRSI KAUNIS

"Jumala iloitsee, kun minä maalaan ja tapetoin" – taitelija-yrittäjä Laura Haarla kertoo tänään Lausanne-webinaarissa integraatiosta ja identiteetistä.

-Seurakuntalainen 27.1.2025

"Meillä hevosihmisillä on uskonto kymppi ja matikka nelonen. Mutta ihmiset, jotka eivät ole olleet eläinten kanssa tekemisissä, eivät näe sitä luksusta, jota hevoset tarjoavat mielenterveydellemme. Satakunnan hevosjalostusliiton toiminnanjohtaja Maria Lovén" -SK 10.2.

Tiedotussihteerinä työskennelleen Leena Anttilan työsuhde päättyi, kun hän erosi kirkosta. Anttila työskenteli seurakunnalle 25 vuoden ajan, aina viime syksyyn saakka. Silloin Anttila sai potkut tiedotussihteerin tehtävästään, koska hän oli eronnut kirkosta toissa vuoden syksyllä. -SK 2.5.

"Mehän ollaan heiteltu aina läppää siitä kuka uskoo mihinkin ja kenen kohdalla kirkon ovet sytty tuleen kun mennään sisään. Mut minähän olen mies joka uskon siihen voimakkaasti ja vahvasti et tuol yläkerrassa on joku joka ohjaa meitä kaikkia, joten jos me nyt suljetaan silmät ja mä sanon muutaman sanan, sanoo Jaajo (Linnonmaa) aloittaessaan rukouksen suorassa lähetyksessä." -Seurakuntalainen 17.7.

"Järjestöjen – myös kristillisten – yhteinen tuska: Kaikki toiminnassa mukana olevat ihmiset eivät maksa jäsenmaksua tai osallistu kuluihin" -Seurakuntalainen 21.7.

Jos kirkon jäsenmäärä supistuu, tapahtuu samaa myös kristillisissä järjestöissä, jotka toimivat jäsenmaksuilla. Kun kirkko aikanaan kutistuu niin, että vain vähemmistö kuuluu siihen ja se menettää verotusoikeuden, on sillä hankaluuksia toimia jäsenmaksujenkin varassa. Tämä on tietty yleisyhteiskunnallinen ilmiö. Tavallisilla ihmisillä käytettävissä olevaa rahaa on ollut priorisoitava entistä tarkemmin.

"Gregory Porter lauloi salaisia rukouksia Pori Jazzeilla" -Seurakuntalainen 24.7.

"En ole kuullut yhdenkään tulleen uskoon", kertoo Sanni, 15" -IS 3.8.

Jutun aiheena olevalla rippileirillä Kangasalalla Heinäkallion leirikeskuksessa sai uutta tietoa uskonnosta, parisuhteista, rakkaudesta, avioliitosta ja kirkon homokannoista. Tietysti myös:

"Leirin ohjaajat opettavat nuorille kristittyjen juhlapyhästä jumalanpalvelusten avulla. Nuoret osallistuvat joka päivä yhden jumalanpalveluksen valmisteluun ja toteuttamiseen ryhmissä."

"Moni IS:n haastattelema nuori kokee, ettei usko Jumalaan, vaikka ehkä haluaisi. –Mulla on pari kertaa leirin aikana tullut sellainen olo, että voisko se olla olemassa, mutta sitten se tunne on mennyt pois. Tykkään koulussa paljon esimerkiksi kemiasta ja fysiikasta. Ainakin se, mitä Raamatussa kerrotaan, menee niiden kanssa vähän sekaisin, Vesakoski pohtii."

"Suurten ikäluokkien lapsuudessa kansalaiset olivat kirkon jäseniä. Koululaisille järjestettiin jumalanpalveluksia. Silloin riitti vain yksi pappi, kanttori, diakonissa ja pari kerhotätiä järjestämään seurakunnassa ja Junnilassa ohjelmaa. Silloin srk kykeni järjestämään myös kotimaan erilaisiin kulttuurikohteisiin vuosittain bussimatkoja. Samalla tutustuttiin reitillä johonkin kirkkoon. Nyt on henkilöstöä moninkertaisesti ja toimitukset vähentyneet. Turha haaveilla edes Junnilan retkestä, kirkon henkilöstöllä on nykyisin monta vapaapäivää viikossa." -Tekstari Satakunnan Kansassa 18.8.

"Kirkolliskokouksen lainoppineesta asiantuntijasta tuli uusi oikeuskansleri. Kirkolliskokouksen lainoppinut asiantuntija Janne Salminen on aloittanut tänään 1.9. työnsä valtioneuvoston oikeuskanslerina." - Kotimaa24.fi 1.9.

Naiset jäivät vaille apua Afganistanin maanjäristyksen jälkeen – syynä Talibanin säännöt Silminnäkijätietojen mukaan loukkaantuneita naisia jätettiin raunioihin, koska miespuoliset pelastustyöntekijät eivät saaneet koskea heihin. -Yle 9.9.

"...Mies oli myös läpsinyt ihmisiä seurakunnan nuorisotoiminnassa takapuolelle. Satakunnan käräjäoikeus katsoi, että läpsiminen on moitittava, mutta ei seksuaalinen teko. Tätä oikeus perusteli sillä, että takapuolten läpsiminen olisi ollut yleinen tervehdystapa seurakunnan nuorisotoiminnassa. Oikeuden mukaan läpsimiseen on sittemmin puututtu. Iltalehti kysyi asiasta Porin Teljän seurakunnan kirkkoherralta Kaisa Huhtalalta. Miksi takapuolelle läpsiminen on ollut yleinen tervehtimistapa? – Tämä oli minulle todella uusi tieto ja uusi ilmaus, että se olisi yleinen tervehtimistapa. Miten minä asian ilmaisisin, olisi se, että nuorilla oli yhteen aikaan sellainen tapa, että he läpsivät toisiaan. Eivät tietenkään kaikki nuoret.

– En tiedä, kuka sen on keksinyt, että se olisi yleinen tervehtimistapa. Mutta se pitää paikkansa, että tällainen typerä tapa oli käytössä." -IL 26.9.

KYLLÄ ETÄTYÖSSÄ haisee lint-saus, esimerkkinä olkoon maa-pallomme. Luojamme teki sen seitsemässä päivässä ja on sen jälkeen hoitanut sitä etänä yli 2000 v. Se on pian tuhon oma, olisiko pitänyt poiketa vähän useammin paikan päällä laittamassa porukat kuriin?

KUTOS Porin metsän lauluista ja

Tekstari Satakunnan Kansassa 21.12.2024

EI KIELTOA EHEYTYSHOIDOILLE!

YKI RÄIKKÄLÄ

Kansalaisaloitteet eivät nykyisin juuri kansan demokratiaa edistä. Usein niiden nimien keruu on tahmeata, eikä riittävää määrää koskaan saavuteta. Mutta jos kansalaisaloitteen vaadittava 50.000 nimimäärä ylittyy kunnolla, ei sekään takaa, että se etenee eduskuntasalia pidemmäksi.

Kansalaisaloite eheytyshoitojen kieltämiseksi eteni eduskunnan käsittelyyn 28. maaliskuuta. Eduskunnan suuri enemmistö, 125-49, oli kiellon kannalla. Ei liene yllättävää, että kristillisdemokraatit ja perussuomalaisista lähes kaikki olivat kieltoa vastaan. Myös Liike Nyt, eli Hjallis Harkimo, ei pitänyt tarpeellisena tuon psyykkisen väkivallan kieltämistä. Kokoomuksesta vain yksi oli kieltoa vastaan. Tämäkin siis erottaa kahta nykyistä päähallituspuoluettamme. Porilainen Kokoomuksen kansanedustaja Mari Kaunistola oli ainakin vielä vuonna 2024 kieltoa vastaan. Hänestä asiassa olisi pitänyt edetä vaihteittain. Olisi pitänyt selvittää, onko eheytyshoidoissa ongelmaa ja olisiko voitavissa jo nykyisen rikoslain pykälän asiaan puuttua.

Kristillisten mielestä kielto toteutuessaan kaventaisi uskonnonvapautta, ja mikä sitten on eheytyshoitoa, ei yksiselitteisesti voi määritellä. Perus-

suomalaisten mielestä kielto puuttuisi yksilönvapauteen.

Nyt aloite, jonka siis eduskunnan suuri enemmistö hyväksyi, jumittui oikeusministeri Leena Mereen (ps). Hän ilmoitti välittömästi, ettei sitä oteta hallituksen käsittelyyn. Syyksi hän ilmoitti ajan puutteen ja hallituksen erimielisyyden asiassa. Kansalaisaloitteen saaman nimimäärän perusteella voi varsin hyvin olettaa suurimman osan kansalaisista olevan kiellon kannalla. Sikäli tämä yliolkaisten käsittelyyn ottamatta jättäminen on demokratian yli kävelemistä.

Eheytyshoidot eivät perustu tieteseen tai psykologiseen osaamiseen. Ne ovat silkkaa puoskarointia. ”Hoidot” ovat kirjavia ja osa niistä voivat vaikuttaa tieteellisiltä, mutta yhtä kaikki kyseessä on huuhaa ja henkinen pahoinpitely – siitä huolimatta, vaikka hoidettava olisikin vapaaehtoisesti mukana. Tämä vapaaehtoisuus on harvoin mitään muuta kuin seurausta uskonnollisesta manipulaatiosta, jossa henkilö on saatu uskomaan taipumuksensa olevan syntiä ja tie helvettiin.

Hoidoissa esiintyy myös fyysistä väkivaltaa. Ns. aversiohoidolla pyritään yhdistämään kivun tunne seksuaalisuuteen tai sukupuoli-identiteettiin

liittyviin ajatuksiin. Tällaista voisi kuvitella esiintyvän vain elokuvissa tms. fiktiossa. Mieleen tulee 70-luvun alun Kellopeliappelsiini. Mutta ei, tämä on todellisuutta Suomessa vuonna 2025.

Eheytyshoidot ovat luokiteltavissa rikollisuudeksi, mutta lakia sitä kriminalisoimaan ei nykyhallituksen aikana saada. Käytännössä näiden rikollisten hoitojen taustalla on aina suljettu uskonnollinen yhteisö, kuten vaikkapa joku herätysliike. Ja niinpä suurin osa näistä hoidoista jää piiloon, kuten näiden hoitojen mahdollisesti aiheuttamat henkiset traumat. Eheytyshoitoja tekevät eivät juuri päästä ulkopuolisia tilanteisiin kameroista puhumattaakaan. Vuonna 2018 valmistui elokuva Boy Erased, joka kertoo tositarinan eheytyshoitoihin joutuvasta uskonnollisten vanhempien pojasta, joka on paljastunut homoksi. Vanhempia esittävät varsin tunnetut Nicole Kidman sekä Russel Crowe.

Maaliskuun lopussa annettiin ensimmäinen tuomio eheytyshoidosta Suomessa. Kyseessä oli adventtiseurakunta. Uhri oli hoitojen alussa 16-vuotias. Seurauksena hoidoista oli mielenterveyden ongelmat. Tuomio tuli pahoinpitelystä. Hyvä näin. Henkinen väkivalta on usein vaikeasti todistettavissa. -

”Nöy. Ei edisty tällä hallituskaudella. Ei ole aikaa ja ollaan niin eri mieltäki.”

”Eheytyshoito” meni liian pitkälle Tampereella

Pariskunta tuomittiin pahoinpitelystä sakkorangaistukseen.

VANHEMMAT, SIVISTYSTOIMI JA ME

JUKKA KIM & TANJA LAINE

Vapareiden perustoimintaa ja tärkeimpiin lukeutuvia tehtäviä on olla jäsentensä etujärjestö sekä puolustaa tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta. Keväällä 2024 Satakunnan vapaa-ajattelijoihin oltiin yhteydessä koululaisten vanhempien toimesta Harjavallassa. Vanhemmilta tuli pyyntö selvittää, miksi lakia ei Harjavallan yläkoulussa noudateta niin kuin kuuluu.

Jukka Kim ja Tanja Laine ottivat vanhempien pyynnöstä yhteyden rehtoriin Harjavallan yläkoulussa järjestetyn kevätkirkon vuoksi. Lapsilla ei ollut tarjottu mahdollisuutta valita muuta tilaisuutta. Sellaista ei ollut järjestetty.

Rehtorin mukaan koululla ei ollut resursseja tähän - koska "kevään kiireet". Lopulta tilaisuus kuitenkin järjestettiin, ja tuli mahdollisuus valita tilaisuuteen osallistuminen tai siten perinteinen kevätkirkko.

Resurssipulaan vedoten – ja myös rehtorin antaman välinpitämättömän vaikutelman vuoksi – Satakunnan vapaa-ajattelijat ottivat yhteyttä sivistystoimenjohtajaan. Järjestettiin tapaaminen kaupungin sivistystoimenjohtajan kanssa syksylle 2024.

Asialistalle nousi myös Harjavallan alakoulussa ollut tapahtuma, jossa Gideonit (!) jakoivat Uutta testamenttia neljäsluokkalaisille. Ne, jotka eivät tähän yhteiseen tapahtumaan osallistuneet, osallistuivat koulun arkeen tavalliseen tapaan. Toimme esille myös muita epäkohtia, joihin kiistattomasti oli jatkossa tehtävä muutoksia Opetushallituksen ohjeistusten mukaan.

Ilman vanhempien valppautta oppilaiden yhdenvertaisuusperiaate olisi jäänyt toteutumatta. Keskustelu kaupungin sivistystoimenjohtajan kanssa sujui hyvässä hengessä.

Todettiin, että jatkossa tullaan toimimaan lakien ja ohjeistusten edellyttämällä tavalla.

Ensiasteleeksi tilanteen nopeaksi ja tehokkaaksi korjaamiseksi sivistystoimenjohtaja päätti ottaa asian seuraavaan rehtoreiden kokoukseen. Tämän syksyn 2024 sivistystoimenjohtajan pöydän ääressä tapaamisen jälkeen huolestunut viestintä vanhemmilta yhdistyksen suuntaan on päättynyt. Neuvottelulla saatiin korjaus asiaan. Tilannetta kyllä seurataan jatkossakin.

Vastaava neuvottelu järjestettiin tammikuussa 2025 Nakkilan sivistystoimessa. Ala-asteella ja esikoulussa oli järjestetty 2024 toukokuun ja joulukuun välillä kahdeksan uskonnollista tilaisuutta. Kaikki vanhemmat eivät olleet edes tietoisia koulujen päiväohjelmasta. Neuvonpito oli hyvää ja avointa, käytiin asiat läpi todeten tilanne. Rehtorin viesteissä sivistysjohtajalle mainittiin kirkkokäyntejä tai uskonnollisia tilaisuuksia olleen kyseisenä aikana "ehkä pari." Me saatoimme osoittaa niiden paljon runsaamman lukumäärän.

Sivistysjohtaja otti asiaan tomeran otteen. Jo palaverin aikana hän kirjasi ylös seuraavan viikon rehtoreiden kokouksen asialistaan tasa-arvo-, yhdenvertaisuus- ja perustuslain kirjaimen tinkimättömän täyttämisen Nakkilan kouluissa. Sivistystoimenjohtajan asiantilan korjaaminen tapahtui nopeasti.

Yhdistyksen kannalta molemmissa tapauksissa oli hyvää vanhempien ja vapaa-ajattelijoiden saumaton yhteistyö. Erinomainen tapa toteuttaa yhdenvertaisuus ja uskonnon vapaus koulujen arjessa. -

VAPAA-AJATTELIJAT SEURAKUNNAN TILOISSA

Kesäkuussa yhdistystä lähestyi sähköpostitse hieman yllättäen Porin seurakuntayhtymän työntekijä. Hän kertoi työhönsä sisältyvän "koulutus katsomuksista porilaisessa elämäntodellisuudessa". Tavoitteena tässä on eri katsojien edustajien yhteisymmärryksen lisääminen.

Tässä yhteydessä srk-yhtymän kolmen hengen tiimi halusi tutustua Satakunnan vapaa-ajattelijoiden toimintaan ja yhdistyksen toimijoihin. Niinpä he ehdottivat tapaamista. Satakunnan vapaa-ajattelijoihin ajatus otettiin suopeasti vastaan. Kohtaamisen päivämääräksi sovittiin 14.8. ja paikaksi srk-yhtymän tilat. Srk:n puolelta tapaamisessa olivat Heikki Hesso, Anna Kasvinen ja Pirjo Mäki. Vapareista paikalla olivat Jukka Kim, Tanja Laine ja Yki Räikkälä, joista kaksi jälkimmäistä edustivat myös liittoa, minkä tiedoksi toimme.

Satavaparit lähtivät tilaisuuteen avoimina ja valmiina keskusteluun. Mielenkiintoisesti vapaa-ajattelijat "ylittivät rajan" ja astuivat seurakunnan tiloihin. Vapaa-ajattelijat vastakkaisista katsomuseroista huolimatta otettiin tasavertaisina vastaan yhteisen pöydän ääreen. Mukavaa oli todeta, että tätä tapaamista oli odotettu. Srk-yhtymän tiimin jäsenet kertoivat tienneensä entuudestaan Satakunnan vapaa-ajattelijoiden yhdistyksestä, mutta eivät tunteneet ketään.

JUKKA KIM

Kerroimme uskonnottomuudesta ja sekulaarista ajattelusta yleisesti, vapaa-ajattelijoiden lähtökohdista, toiminnan periaatteista sekä työstä uskonottomien etujärjestönä. Muutamia esimerkkejä tuotiin esille, mm. kirkon, uskonnon ja ET:n nykyisestä asemasta kouluopetuksessa sekä sotilasvalan nykyinen tila. Meitä kuunneltiin ja tarkentavia kysymyksiä esitettiin.

Keskustelun yhteydessä kerrottiin lähiajan toiminnoista ja suunnitelmista. Syksyllä srk-yhtymä järjestää erätauko-keskustelutilaisuuden. Kernaasti he haluaisivat yhdeksi osallistujaksi Satakunnan vapaa-ajattelijat. Tämä sopii vapareille. Olemme valmiita ajatusten vaihtoon sekä vapaa-ajattelijoiden agendasta tiedottamiseen näinkin.

Tapaaminen srk-yhtymässä oli hyvä avaus keskusteluyhteyden luomiseksi ja voimme olla tyytyväisiä, että jatkoa on luvassa, ainakin syksyn erätauko-keskustelussa. Toivottavasti Satakunnan vaparien vierailu hälvensi ennakkoluuloja, mikäli sellaisia oli. -

Olin historianopettajana Meri-Porin yläasteella 80-luvulla. Porin kaupungin koulutoimen vieraaksi oli saapunut 12 opettajan ryhmä Japanista. Heillä oli mukanaan suomi-japani tulkki, koska vain muutama näistä opettajista osasi englantia.

He vierailivat myös minun tunnillani. En tosin enää muista mitä aihetta opetin silloin oppilaille. Vierailun loppuksi meillä oli iltatapaaminen paikallisessa hotellissa. Opettaja **Tooru Tonegava**, joka osasi kohtalaisesti englantia, kertoi minulle, että heitä japanilaisia oli henkisesti loukattu täällä Porissa.

Olin ihmeissäni tästä väitteestä. Hänellä oli mukanaan todistusaineistoa, kaksi tyhjää Amiraali-olutpulloa. Japanilaiset olivat poikenneet paikalliseen Alkoon ja ostaneet korillisen tätä Amiraaliolutta. Heidän mielestään oli häpeällistä, että heidän kuuluisat amiraalinsa Togo ja Hashimoto olivat joutuneet suomalaisen olutpullon etikettiin. Sitten minulla välähti, miten korjata tämä häpeällinen asia. Pyysin Toorua näyttämään tarkemmin olutpullojen etikettejä.

Kerroin, että Suomessa on kolmea eri vahvuista olutta. Pilsnerissä on alkoholia vain yksi tilavuusprosentti ja näiden pullojen etikettiin ovat päässeet ne amiraalit, jotka ovat hävinneet meritaistelun ja upottaneet lähinnä oman laivastonsa. Keskioluessa on alkoholia vajaa viisi prosenttia ja näiden pullojen

etikettiin ovat päässeet ne amiraalit, jotka ovat taistelussa päätyneet tasapeliin vihollislaivaston kanssa. Vahvimmassa A-oluessa on alkoholia kuusi prosenttia, ja näiden pullojen etikettiin ovat päässeet ne amiraalit, jotka ovat selvästi voittaneet taistelun vain pienillä oman laivaston tappioilla. Ja sanoin, että sekä Togo että Hashimoto olivat päässeet A-oluen etikettiin. Tooru käänsi englannista tarinani japaniksi. Kaikki japanilaiset opettajat hyrisivät tyytyväisinä.

Ilta sujui hyvin ja tunnelma oli lämminhenkinen. Muutaman viikon kuluttua minulle saapui lentopostissa Toorun kirje ja hän kirjoitti, että tarinani on julkaistu Japanin levikiltään suurimmassa sanomalehdessä Asahi Shimbun:ssa. Sen levikki oli 15 miljoonaa kappaletta. Nimeni oli tosin lyhentynyt artikkelissa muotoon mr E. Yli, mutta se ei minua mitenkään haitannut. Aika harva suomalainen on päässyt Asahi Shimbun -sanomalehteen tavalla tai toisellakaan. Mutta minun kohdallani se onnistui, kiitos amiraali Togo ja amiraali Hashimoton etikettikuvien.

VILLE MÄKIPELTO - MELKEIN VAPAA-AJATTELIJA

JUHO LAMPIKOSKI

Ville Mäkipelto on suosittu tietotubettaja, joka tekee videoillaan tutkimusmatkoja ihmismieleen ja maailmankaikkeuteen. Hän on myös teologian tohtori, psykologian väitöskirjantutkija, vihreiden poliitikko sekä suuren suosion saavuttanut tietokirjailija.

Saimme Villeltä haastattelun vapaa-ajattelijoiden lempiaiheista.

Olet tehnyt videon, jossa kerrot kannattavasi kaikille yhteistä katsomusainetta. Voisitko kertoa miksi tämä olisi mielestäsi oikea kehityssuunta kouluissa?

Olen tosiaan edelleen samaa mieltä kuin tuolla 10 vuotta vanhalla videolla. Lähtisin liikkeelle siitä, että nykyinen uskonnonopetus on auttamatta vanhentunut eikä sovi liberaaliin ja sekulaariin yhteiskuntaan. Oman uskonnon opetus tarkoittaa käytännössä sitä, että lapset jaotellaan koulussa eri opetusryhmiin sen perusteella, mitä uskontoa heidän kotonaan saatetaan kannattamaan. Paitsi että tämä loukkaa lapsen oikeutta valita, on ylipäänsä ongelmallista, että uskonto vaikuttaa koulunkäyntiin millään tavalla. Koulun ei tulisi ottaa kantaa oppilaiden uskontoon, sen tehtävä on yleissivistävä ja sen tulisi antaa kaikilla yhdenvertaisesti hyvät valmiudet toimia yhteiskunnassa ja maailmassa. Opetuksen sisältöjen tulisi ammentaa parhaasta tutkitusta tiedosta.

Nykyiseen malliin liittyy myös merkittäviä yhdenvertaisuusongelmia, kun esimerkiksi pienempien uskontoperinteiden oman uskonnon opetus on aina vähän niin ja näin, saako sitä ja saako sitä pedagogisesti laadukkaana.

Näen, että yhteinen katsomusaine ratkaisisi nämä ongelmat. Se tulisi rakentaa niin, että mitään tiettyä uskontoa tai katsomusta ei suositeta, vaan jokainen oppilas saisi perustiedot niistä katsomusperinteistä, joita tässä maailmassa toimiakseen on hyvä tuntea. Valmistelu tulisi tehdä monitieteisesti ja tavoitteena tosiaan mahdollisimman laaja katsomuksellinen yleissivistys. Näen joka tapauksessa, että koska uskontojen rooli maailmassa ei ole vähentymässä (mikä näkyy mm. kansainvälisissä konflikteissa tai sisäpoliittisissa keskusteluissa liittyen esim. maahanmuuttoon), niin koulun olisi hyvä tarjota perustiedot uskonto- ja katsomusperinteistä sekä opettaa kriittistä ajattelua suhteessa niihin.

Se täytyy vielä todeta, että käytännön tasolla voi olla, että yhteinen katsomusaine on poliittisesti liian iso ensiaskel, ja realistinen seuraava askel olisi avata elämäntutkimustietoa myös kirkkoon kuuluville lapsille ja nuorille. Kannattaisiin sitäkin lämpimästi. On merkittävä ongelma, että kirkkoon kuuluva lapsi ei saa valita mennä elämäntutkimustietoon vaan hänen kotinsa uskontokunta määrittää sen, mitä hänelle opetetaan.

Olet julkaissut yhdessä kirjoittajakollegoiden kanssa viime vuosina suositut kirjat Sensuroitu ja Jumalan synty. Näistä ensimmäinen kertoo Raamatun teksteihin vuosisatojen aikana syntyneistä muutoksista, jotka ovat voineet olla joko tahallisia tai tahattomia. Jälkimmäinen taas käsittelee sitä, kuinka kristillinen käsitys Jumalasta pohjaa vanhemmalle polyteistiselle jumalatarustolle. Kirjat ovat saaneet suuren suosion, mutta aiheuttaneet myös kritiikkiä ja kuohuntaa uskonnollisissa piireissä. Miksi halusit kirjoittaa juuri näistä aiheista? Asuuko sisälläsi pieni vapaa-ajattelijaa?

Halusin kirjoittaa näistä aiheista, koska olen niitä yliopistossa työkseni tutkinut ja silloin huomannut, että näitä aihepiirejä tunnetaan ta-

vallisen lukijakunnan parissa liian vähän. Monikaan ei mieti, että uskonnollisilla käsitteillä ja kirjoituksilla on oma monimutkainen kiehtova historiansa, vaan ne nähdään jotenkin aika stabiileina ja muuttumattomina. Uskonto nähdään myös usein jonain erillisenä elämän osa-alueena, mutta historian tutkimus paljastaa hienosti sen, miten uskonto kumpuaa monella tapaa esimerkiksi poliittisista tai psykologisista ilmiöistä. Suomessa julkaistaan iso määrä tunnustussellista Raamattuun ja kristinuskoon liittyvää kirjallisuutta joka vuosi, mutta tieteellinen näkökulma on aivan aliedustettuna eli näin tässä selkeän tarpeen. Tutkijat ovat välillä liian laiskoja popularisoimaan alojaan.

Raamattua ja Jumalaa edelleen käytetään paljon yhteiskunnassa, perheissä, yksilöiden elämässä ja vallankäytössä; ilman, että niihin otetaan kriittistä etäisyyttä ja kysytään, mihin tämä koko Raamatun tai Jumalan konsepti oikeastaan perustuu ja millainen historia niillä on. Historian ja siinä tapahtuneiden muutosten tuntemus tuo laajempaa näkökulmaa ja nöyryyttä, joka voi auttaa taistelemaan ehdottomuutta vastaan.

Kyllä mä myös sanoisin, että sisälläni asuu pieni vapaa-ajattelijaa. Kun nyt mietin tarkemmin, niin se heräsi jo lukiossa, kun aloin psykologian, filosofian ja uskontotieteen kautta kysymään kriittisiä kysymyksiä omasta vakaumuksestani ja tämä matka on jatkunut tähän päivään asti. Olen itse nuorena ollut aika uskonnollinen ja erkaantunut siitä kyllä tosi kauaksi elämän myötä. Muistan, että lukioikäisenä ahmin paljon vapaa-ajattelijoiden ja skeptikoiden tuottamaa sisältöä yliluonnollisiksi väitetyistä ilmiöistä (joista minulla oli lapsuuteni seurakuntataustan takia kokemusta) ja olin siitä todella fiiliksissä. Nykyään vieroksun täysin sellaista ajattelua, jossa jokin perustelu nousee dogmeista tai siitä, että jonkin uskonnon perinne on aina niin opettanut. Asioita täytyy voida kyseenalaistaa. Yliopisto-opintojen myötä omasta ajattelusta ja maailmankuvasta on tullut aika tieteellinen ja "materialistinen" eli käytännössä taidan olla aika skeptikko, vaikka kirkkoon kyllä kuulunkin ja monia asioita kuten diakoniaa sielläkin arvostan.

Tililläsi on yli 230 000 tilaajaa, mikä tekee sinusta yhden Suomen suurimpia tietotubettajia. Käsittelet kanavallasi mitä moninaisempia aiheita liittyen ihmismieleen ja maailmankaikkeuteen, mutta usein keskustelu kuitenkin esimerkiksi live-lähetyksissäsi kääntyy keskusteluun uskonnoista. Ikävyyttäkö asema somen "päivystävänä teologina" koskaan?

Ei se varsinaisesti ikävystytä. Nautin keskustella uskontoihin, filosofiaan ja katsomuksiin liittyvistä aiheista. Välillä mietin, että se ehkä ikävyyttä joutuu katsojani niin koetan olla live-lähetyksissä olla liian puhumatta vain näistä aiheista. Mutta ehkä minun pitäisi pitää useammin vain näihin aiheisiin keskittyviä teemalivejä. Se välillä turhauttaa, että teologin koulutuksesta on niin paljon vääriä luuloja. Moni saattaa vaikkapa olettaa, että teologi = uskovainen, vaikka Suomessa akateeminen teologin koulutus on kuitenkin sekulaari kriittinen tutkinto.

Toimit vihreiden alue- ja kunnanvaltuutettuna Järvenpäässä ja Keski-Uudellamaalla. Oletko törmännyt politiikassa katsomuksiin tai uskontoihin liittyviin kysymyksiin? Onko sinulla jotain niihin liittyviä poliittisia tavoitteita?

Olen törmännyt. Oikeastaan kaikkiin arvokysymyksiin liittyy maailmankatsomus ja usein uskonnotkin. Poliitikassa etenkin konservatiivisempi laita usein perustelee näkemyksiä näennäisesti maallisilla

argumenteilla, vaikka todelliset motiivit kumpuavat uskonnosta (esim. seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeuksiin liittyen). Isossa kuvassa haluaisin edistää sitä, että Suomi olisi yhteiskunnan tasolla tukevammin sekulaari valtio – pidetään selkeästi uskonnot ja valtio erillään –, eikä millään uskontokunnalla olisi erityisoikeuksia. Etenkin jos et kuulu evankelisluterilaiseen kirkkoon eli olet vaikkapa uskonnoton tai edustat jotain pienempää vähemmistöuskontoa, se voi aiheuttaa ongelmia esimerkiksi juuri koulussa. On myös hyvin ongelmallista, että vain kahdella uskonnollisella yhteisöllä on veronkanto-oikeus.

Maahanmuuttokeskusteluun uskonto liittyy myös politiikassa usein ja minua häiritsee se, että siellä moni operoi kärjistyksillä ja yksinkertaistuksilla. Saatetaan esimerkiksi väittää, että islam on kaikkien ongelmien juurisyy ja se ei voi mitenkään sopeutua länsimaiseen kulttuuriin (mikä ei ole totta) tai naiivisti ajatella, että islamiin ei liit-

tyisi mitään ongelmia vaikkapa tasa-arvon tai naisiin kohdistuvan vallankäytön näkökulmasta (mikä ei sekään ole totta). Me tarvittaisiin yhteiskunnassa huomattavasti enemmän sellaista keskustelua uskonnoista, jossa ymmärretään harmaan eri sävyt ja se, että uskontoperinteiden sisällä on paljon moninaisuutta.

Onko vapaa-ajattelijat sinulle tuttu järjestö? Haluatko lähettää jotain terveisiä SataVAPARin lukijoille?

Kuten sanottu, olen jo nuorena perehtynyt vapaa-ajattelijoiden toimintaan ja sisältöihin. erityisesti netin kautta ja saanut paljon hyviä aineksia omaan ajatteluuni silloin, kun olin nuorena vielä paljon uskonnollisempi ja konservatiivisempi. Hyvää työtä siis! Terveisenä ei tule mieleen muuta kuin, että jatkakaa hyvää työstä ja pidetään jatkossakin avoin, kriittinen ja oppiva mieli! –

KETKÄ ELÄMÄNTIETOA OPETTAVAT?

Usein keskusteltaessa ET:n avaamisesta kaikille oppilaille tai yhteiseen katsomusaineeseen siirtymisestä törmää väitteeseen, ettei Suomessa riitä päteviä opettajia opettamaan ainetta niin laajasti. Halusin selvittää, että millaiset opinnot ja pätevyys elämäntietouden opettajilta vaaditaan.

Alakoulussa elämäntietoutta ja uskontoa opettaa luokanopettaja. Luokanopettajan koulutukseen kuuluu yksi katsomusaineen didaktiikan kurssi, jolla opiskellaan kuinka katsomusainetta tulisi opettaa. Useimmissa yliopistoissa kurssin voi valita ev.-lut. uskonnon tai ET:n väliltä. Itä-Suomen yliopistossa on tarjolla myös ortodoksiuskonnon opetuksen kurssi. On selvää, että luokanopettajista ylivoimaisen suuri osa valitsee uskontoon perustuvan didaktiikan kurssin, sillä suurin osa oppilaista opiskelee yhä uskontoa peruskoulussa. Helsingin ja Jyväskylän yliopistoissa on päädytty yhdistämään uskonnon ja ET:n kurssit kaikille yhteiseksi katsomusaineen kurssiksi. Mielestäni saman kehityksen soisi laajentuvan muihinkin opettajankoulutuslaitoksiin. Tällä voisi varmistaa sen, että yhä useammalla tulevilla luokanopettajalla olisi entistä parempi käsitys elämäntietouden sisällöstä ja opetuksesta alakouluissa.

Yläkoulussa ja lukiossa ET:n opettamisesta vastaa aineenopettaja, jolta vaaditaan 60 opintopisteen laajuiset opinnot aiheesta. Näiden opintojen sisällöt vaihtelevat suuresti yliopistosta riippuen, mutta ne koostuvat suurimmaksi osaksi filosofiasta, antropologiasta ja uskontotieteestä. Elämäntietouden opettajan pätevyyden saavuttaminen vaatii siis melko paljon lisäopintoja, vaikkakin katsomusaineiden opettajilla saattaa olla mahdollista hakea hyväksilukuja edellisten

JUHO LAMPIKOSKI

opintojen perusteella. Huolimatta siitä, että elämäntietouden opintokokonaisuuksia on melko hyvin tarjolla eri yliopistoissa, usein elämäntietouden vastuuopettajalla ei ole muodollista pätevyyttä aineen opettamiseen, vaan hän on usein päätoimisesti uskonnon, filosofian tai historian opettaja. Opetushallinnon tietopalvelun mukaan Suomessa on vain kaksi aineenopettajaa, joiden ensisijainen opetettava aine ET on. Sitä, kuinka monella opettajalla on käytynä ET:n opettamiseen pätevoittävät opinnot, ei tilastoida.

Huolimatta oppiaineen suosion jatkuvasta kasvusta, nykyisin elämäntietoutta opetetaan yhä harvoissa kouluissa, joihin kerääntyy kaikki kunnan elämäntietoutta opiskelevat oppilaat. Puute kouluttautuneista ET:n opettajista on todellinen. Kuitenkin alakouluissa, joissa lähiopetus olisi erityisen tärkeää, on luokanopettajilla suhteellisen helppoa ottaa ET:n opettaminen vastuulleen, sillä heidän peruskoulutuksensa pitäisi antaa hyvät valmiudet opettaa katsomusainetta alakoululaisille. –

Tukevin puolustus jumalan olemassaololle: sodat, kansanmurhat, orjuus ja sukupuolivähemmistöjen syrjintä.

Tukevin argumentti jumalan olemassa-olemattomuudelle: sodat, kansanmurhat, orjuus ja sukupuolivähemmistöjen syrjintä.

RUKOILEVA MINISTERI

YKI RÄIKKÄLÄ

Nykyinen liikunta-, urheilu- ja nuorisoministerimme on kristillisdemokraatteja edustava **Mika Poutala**. Hesarin lokakuun kuukausiliitteessä häneltä kysyttiin, saako Jumalalta rukoilla oman tiimin voittoa. ”Ilman muuta! Jumalalta saa rukoilla mitä tahansa. Urheiluaikoina rukoilin, että onnistuisin tekemään suorituksen niin hyvin kuin pystyin eikä kukaan loukkaantuisi”. Hän ei siis omien sanojensa mukaan rukoillut omaa voittoa. Voi hyvinkin olla näin, mutta voi olla niinkin, ettei sitä kehtaa tunnustaa. Kilpaurheilija kuitenkin joka tapauksessa lähtee voittamaan – ellei sitten ole joku Eddie Edwards -tyylinen humoristinen show-urheilija.

Urheilijan rukoilu voiton puolesta on omanlaisensa paradoksi. Lähtöviivalla saattoi aina olla joku toinen, joka rukoili omaa voittoa. Urheilijan rukoilemisessa on mielenkiintoista sekin, että urheilija siten tunnustaa, ettei menestys ole hänen itsensä hallinnassa, eikä kenenkään loukkaantuminen olisi urheilijoista itsestään kiinni, vaan nämä vaativat yliluonnollista asioihin puuttumista. Sekulaari urheilija taas tietää, että oman valmistautumisen lisäksi satuma on pelissä mukana – varsinkin joukkuepelilajeissa.

Nykyinen toinen kristillisten ministeri, **Sari Essayah**, menestyi jonkun verran omalla urheilu-urallaan.

Hän ei liene kommentoinut julkisudessa omia rukoilemisiaan omien urheilusuoritustensa yhteydessä. Hän on ymmärtänyt pitää raamattunsa ja politiikan toisistaan enimmäkseen erossa toisin kuin edeltäjänsä **Päivi Räsänen**, joka sisäministerinä ollessaan Kansanlähetyspäivillä Kanakaa päässä totesi Jumalan lain voivan mennä maallisen lain edelle. Mutta voi huoletta olettaa, että uskovana Essayah on myös hiljaiset pyynnöt ja siunuun toivomukset läh töviivalla yläkertaan lähettänyt.

Mika Poutala totesi varsin mielenkiintoisesti kysyttäessä, että ”mikä on suurin pelkosi” näin: ”Se, että polarisaatio Suomessa lisääntyy. On kauheaa katsoa, mitä Amerikassa tapahtuu”. Mielenkiintoista tämä on siksi, että USA:ssa varsinkin kristillinen oikeisto ja evankelikaalit ovat olleet vahvassa roolissa nyky-USA:n polarisaatiokehityksessä. Käytännössä juuri tämä osa maan kansalaisista nosti Donald Trumpin uudelleen valtaan. Ja tämä osa oli mukana siinä brutalismissa, jossa valta yritettiin kaapata Trumpin hävittyä edelliset presidentinvaalit.

Poutalan mukaan Raamattu ei ole ollut vaikuttamassa kristillisten Israel-Palestiinakonfliktin käsittelyssä ja Palestiinan valtion tunnustamisen vastustamisessa. Näin hän ilmoitti ”kokevansa”. Mutta ainahan monet

asiat koetaan tietyllä tavalla. Taval la, johon vaikuttaa oma tausta, kasvatus, kognitiiviset kyvyt, taustayhteisöt, näkemykset maailmasta, omat katsomukset jne. Uskovainen kristitty kokee Lähi-idän tapahtumat hyvinkin paljon toisin kuin vaikka Rauhanpuolustajat ry:n jäsen tai vassari. Ja kumpikin kokee omaa näkemystä vastakkaisen tiedon olevan toisen vastapuolen disinformaatiota.

Pohtia sopii kyllä, missä määrin Raamattu ja siinä ilmoitettu ”Jumalan valittu kansa” on vaikuttanut kristillisten ministerien kantaan Palestiinan valtion tunnustamisesta. Tai kuinka paljon Raamattu on vaikuttanut näiden kantaan eheytyshoittojen kieltämisestä. Kristillisdemokraatit olivat hallituksessa se toinen puolue, jonka mukaan eheytyshoittoja ei pidä kieltää.

Jokaisella puolueella on tietty ideologia, jonka mukaan se omaa poliittista eetostaan ajaa. Toisinaan ne perustuvat uskomuksiin, mutta maallisiin sellaisiin. Kristillisdemokraattien ideologia perustuu taas sellaisiin uskomuksiin, joilla ei ole mitään pohjaa, ja jotka ovat peräisin antiikin Lähi-idästä. Jos tällaisiin uskomuksiin pohjautuu ministerin päätökset ja kannat, jotka vaikuttavat koko kansaan, ollaan varsin eriskummallisessa tilanteessa. -

JOS RICKY GERVAIS ONKIN JUMALA?

YKI RÄIKKÄLÄ

Jos Jumala onkin täällä jo? Jos parusia olisikin jo tapahtunut? Hän on jo täällä, mutta häntä ei tunnisteta? Kävihän Raamatun kertoman mukaan niin, että Jeesus ilmaantui opetuslastensa eteen tämän ristillä teloituksen jälkeen, mutta nämä eivät tunnistanee häntä. Tietysti joskus käy niin, että viikonloppu on niin rankka, että asianomaiset eivät tunnista tuttua ihmistä aistien ollessa vielä niin turtuneet. Tai läheiset eivät ole tunnista rankan viikonlopun viettänyttä. Ehkä Jeesuksen olemus oli muuttunut tämän käytyä tuone-lassa ja ties missä oudoissa paikoissa. Tiedä häntä.

Kun **Ricky Gervais** sanoo kristityille, että hän on Jumala, nämä eivät usko. He vaativat todistetta. Oh my god! Mikä paradoksi. Tietty Gervais ei voi todistaa olevansa jumala. Kuinka voisikaan...? Niinpä Gervais voikin hyvin kysyä, mihin usko hävisi. Uskova sen sijaan vaatii minulta todistetta siitä, ettei jumalaa ole. Mutta hänestä olisi hävytöntä minulta vaatia *häneltä* todistetta siitä, ettei tuolla avaruudessa ole lentävää teppannua, jos niin väittäisin. No, kuka pa sitä pystyisikään todistamaan.

Monilla ihmisillä on ollut lapsuu-

dessaan kuvitelmia omasta erityisyydestään, enkä nyt tarkoita mielen-terveyspotilaita. Ainakin vähän introverttiuden puolelle kallistuneilla täl- laista voi hyvin kuvitella esiintyvän. Itse olen vähän sellainen ja joskus ammoin mietinkin, että jos minä olenkin ”valittu”, eikä kukaan tiedä sitä, en edes minä itse. Ja asia paljastettaisiin jossain vaiheessa. Mikä ”valittu” olisin ollut, en muistaakseni hahmottanut. Mutta olinkin kyllä hieman erilainen kuin useimmat muut. Tai ainakin niin koin...

Uskonnolla on tässä oma osansa. Eihän Jessen vanhemmat, siis ne maalliset, tienneet poikansa olevan jumala, kun tämä oli vielä lapsi. Vasta Jessen oltua jo 12-vuotias, alkoi äiti epäillä jotain merkittistä pojassa olevan. Niin, keskuudessamme on monia erityislahjakkaita ja älykkäitä poikia. Kuka tahansa voisi olla uusi Jeesus. -Tytöthän nyt eivät tietenkään tule kyseeseen – jumalahan on mies..! Tytöt ja naiset olkoot vaiti seurakunnassa, kuten Paavali asian esitti.

Koulun uskontotunneillakin kerrottiin Jeesuksen ylösnousemuksesta, paluusta opetuslapsiensa eteen, ja tämän vielä tulevan tänne jakamaan

ihmisiä vuohiin ja lampaisiin. Tämän on kerrottu tulevan sitten dvaltavalla jylinällä, pasuunoiden raikuessa ja kaiketi kirkkaudella, jossa Hiroshiman atomipommikin jäisi toiseksi. Tämä itse asiassa on sitä kristinuskon narratiivia, joka paljastaa sen silkan ihmisperäisyyden. Missään fiktiössä ei draaman lakien mukaisesti ole hyväksi se, että sankari tarinan alussa tulisi vauraudesta, rikkau-desta ja yltäkylläisyydestä. Sankarin pitää tulla vaatimattomista oloista, kasvaa vähitellen rooliinsa, kokea vastoinikäymisiä, mutta lopussa nousta kaikkien yläpuolelle tai ainakin tunnustetuksi sankariksi.

Kristinuskon sankari menee vain siinä pidemmälle, että tämä tapetaan, mutta tulee takaisin. Tuli jo kerran. Toista on odoteltu 2000 vuotta. Mutta kun tämä tapahtuu, on kyllä jylinä ja kirkkaus oleva valtaisa! Näin uskovien mukaan. Missään actionfilmituotannossa ei sellaisista tehos-teista ole edes uneksittu... - Tosin on sellaisiakin fiktioelokuvia ja kirjoja, joissa sankari tai päähenkilö palaa kuolleista. Mieleeni tulee nyt ainakin elokuva *Robocop*. -

Minulla ei ole tarvetta tietää syytä olemassaololleni. Vain synn elää. Ja mielikuvitus, vapaa tahto, rakkaus, huumori, hauskanpito, musiikki, urheilu, olut ja pitsa ovat tarpeeksi hyviä syitä elää. Mutta elää rehellisesti - sitä varten tarvitset totuuden.

— Ricky Gervais —

AZ QUOTES

Voit vapaasti pilkata sitä, etten usko mihinkään jumaliin. Se ei loukkaa tunteitani. Se ei vähennä uskoani järkeen, enkä aio tappaa sinua sen takia.

— Ricky Gervais —

YHDEKSÄNNET JUMALATTOMAT KESÄPÄIVÄT

JUKKA KIM

Satakuntalaiseksi vapariperinteeksi muodostuneet Jumalattomat kesäpäivät järjestettiin Porissa 26.7. yhdeksännen kerran. Niille on muodostunut paikka vaparikalenterissa heinäkuun loppuun. Pitkä yhtenäinen sarja kesäpäivien listassa katkesi ainoastaan koronapandemiaan.

Asiaesityksenä tällä kertaa oli Satakunnan vapaa-ajattelijoiden hallituksen jäsenen Juho Lampikosken alustus aiheesta ”Vapaa-ajattelu ja ihmisoikeudet.” Ammattimaisesti laadittu ja toteutettu alustus kosketteli aihetta laajasti. Esiityksen pohjalta käytiin keskustelu ja alustajalle sai esittää sen kuluessa kysymyksiä. Aihetta ei vaparitilaisuuksissa ole aikaisemmin näin laajasti käsiteltykään, siihen paneuduttiin juurta jaksan. Liiton puheenjohtaja *Jori Mäntysalolle* varattiin kommenttipuheenvuoro alustuksen päätteenä. Hän oli tyytyväinen alustuksen asia-antiin, eikä katsonut siihen olevan juurikaan lisättävää.

Satavaparit ovat varsin kansainvälinenkin yhdistys ja sen jäsenillä on ystäviä laajalti tällä Telluksella. Yhdistyksen hallituksen jäsen Erkki Yli-Jokipii kertoi vuosikymmenten takaisesta tuttavuudesta ja ystävyydestä japanilaisen histo-

rianopettaja Tooru Tonegawan kanssa. Yleisössä lyhyt ja innostava kertomus herätti ihastusta. Kertomus kannusti ystävyyteen ja kansainvälisyyteen.

Tilaisuuteen saapui 23 hengen yleisö ja sitä pidetään varsin hyvänä määränä. Vieraita saatiin ulkopaikkakunnilta kuten Karkkilasta, Tampereelta ja Tornioista. Oma väki Satakunnasta oli monilukuisesti paikalla. Suurkiitos läsnä olleiden viihtyvyyden huolehtimisesta kuuluu Jasmine, Joel, Nico ja Tanja Laineelle (ja Yki Räikkälälle juureskeistosta, toim.huom.). He vastasivat tilaisuuden vieraidenkestityksestä ja tarjoilusta.

Arpajaispöytä notkui voitoista. Arpamestarina häiri yhdistyksen taloudenhoitaja Tauno Perkiö. Päävoittona arvottiin Risto Puumalaisen kirja ”Uskonnotonta elämää Suomessa.”

Satakunnan vapaa-ajattelijat järjestävät 10. Jumalattomat kesäpäivät heinäkuussa 2026. Ne pidetään juhlatapahtumana, voimme sen luvata jo nyt Poriin saapuville. Tervetuloa!

Perinteinen yhteiskuva Kesäpäivän tapahtumapaikalla, joskin osa oli tuossa vaiheessa jo muualla. Kuvan otti tuntemattomaksi jäänyt ohikulkija.

KASTEENPOISTO VILLA ENSILÄSSÄ

JUKKA KIM

Sain mahdollisuuden osallistua Tampereen vapaa-ajattelijoiden Jumalattomaan viikonloppuun 23.–24.8.2025 Kesäkotia Ensilässä. Kuvankaunis kesänviettopaikka antoi mahtipuitteet vapari viikonlopulle. Järjestävän yhdistyksen toimesta oli nähty vaivaa, asiaohjelma huippuunsa viritetty ja vieraiden yöspitoon panostettu. Tampereen tiimi työskenteli täysillä viikonlopun onnistumiseksi.

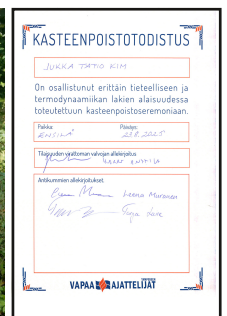
Satakunnasta liikkeellä oli väkeä enemmän kuin viime kerralla. Satakuntalainen ryhmämme osallistui viikonlopun kulkuun aktiivisesti. Keskusteltiin, tuotiin ajatuksia ja mielipiteitä esiin.

Lauantain ohjelma polveili mukavasti ja asiaa sisältäneen rupeaman päätteeksi keskustelu ja puheensorina täyttivät huoneilat, seudut ja kunnaat. Ohjelmassa oli myös mahdollisuus kasteenpoistoon. Satakunnan vapaa-ajattelijoiden keskuudessa tietääkseni ei aiemmin tätä ollut tehty. Saatan toki puhua tietämättäni palturia. Ilmoittauduin halukkaaksi kasteenpoistoon, se sopi ukki-ikäiselle hyvin.

Vastoin tahtooni yli 68 vuotta sitten ristiäisissäni annettu lapsikaste siis pois. Seremonia tehtiin lisäksi eräälle toisellekin. Kasteenpoistopuheen piti tilaisuuden promoottori Harry Anttila. Tapahtuman antikummeiksi kutsuttiin Leena Muranen Tampereen ja Tanja Laine Satakunnan vapaa-ajattelijoina. Puheesta

Leena Muranen, Harry Anttila, Tanja Laine
Jukka Kim

kävi ilmi, kuinka tällä rationaalisella toimenpiteellä lapsikasteen ehdollisuudet, rasitteet, vaatimukset, mantrat ja ikäikäiset jäänteet poistuvat. Ja katso, tilanne saavutti kohokohdan, jossa kaikki kolme henkilöä puhalsivat pääläelenni yhtä aikaa tie-teellisen termodynamiikan lakien alaisuudessa. Koin vapautuksen julmasta vääryydestä – lapsikasteesta, jota olen kantanut kaikki lapsuus-, nuoruus- ja aikuisvuoteni.

Kiitos Tampereen vapaa-ajattelijaille, joiden avustuksella kasteenpoistotilaisuus mahdollistui sekä mainituille antikummeille sekä tilaisuuden promoottorille, jotka toimivat suurella sydämellä. -

Pääkallokiittäjä

YKI RÄIKKÄLÄ

Jokunen vuosi sitten Yle uutisoi, että Kuhmossa oli havaittu pääkallokiittäjä. Harvinainen perhoslaji. Ne tulevat jostain muualta tänne, mutta eivät pärjää karussa Suomessa pitkään. Näitä näkyi syystä tai toisesta paljon rutto-vuosina ja siksi se nähtiin paholaisen lähettämänä. Mutta myös siksi, että kiittäjän selkää koristaa valkoinen kuvio, joka muistuttaa pääkalloa.

Olen aina halunnut nähdä pääkallokiittäjän. Siis siitä lähtien, kun nuorena poikana luin lahjaksi saamani Asko Martinheimon Pääkallokiittäjä -kirjan. Kirja teki esipuberteettiseen ja herkkään poikaan vaikutuksen. Kirja on edelleen tallella ja hyllyssä.

Romaanin päähenkilö, nuori poika, löysi kuolleen pääkallokiittäjän ja sujautti sen tyhjään tulitikkurasiaan. Se lie-nee ollut semmoinen isompi, joita aikoinaan oli, koska kiittäjän siipien kärkiväli on 10 - 13 senttiä. Se kulki tarinan mukana, jossa murrosikäisen pojan 70-luvun alun maailmaan ja Suomen ankeaan elämään kuului työttömyyttä, syrjäytettyjen alkoholismia, pikkurikollisuutta, niitä "pahoja" poikia ja ensimmäiset romanssihapuilut.

Nimi teki vaikutuksen, pääkallokiittäjä, ja joskus paljon myöhemmin olinkin hyvilläni, kun bändilläni Psykyllä oli ohjelmistossa biisi Pääkallokiittäjä. Sitä esitettiin keikoilla vielä koronavuosiin saakka, kun bändi tuolloin tällöin nousi haudastaan.

Paavi julisti tuon kiittäjän aikanaan pannaan, jossa se lienee edelleen. Tämä perhonen ei pääse taivaaseen. Niitä lienee miljardeja siellä jossain gehennassa lentelemässä ja viihdyttämässä vaivoissaan voivottelevia kadotettuja sieluja.

Symboleilla on kova voima. Jopa luonnossa evoluution mukana ilman ihmisen jaloja tai katalia tarkoituseriäkin muodostuneilla kuviolla. -

VAPAA-AJATTELIJA RIPPILÄIRITAPAAMISESSA

YKI RÄIKKÄLÄ

Kävin Noormarkun seurakuntatalolla vuosikymmenten takaisten rippiläirien tapaamisessa. Yksi syy, miksi kiinnostusta lähteä sinne, oli noihin tilaisuuksiin itsestään selvästi kuuluva lyhyt esittäytyminen. Oli nimittäin tilaisuus tuoda esiin vapaa-ajattelijat. Esittäytyessäni siis mainitsin toimivani Vapaa-ajattelijoina ja olevani mukana toimittamassa liiton lehteä *Vapaa Ajattelijaa*. Höystin asiaa vielä omalla syntymäuskomattomuudellani ja maininnalla, että kahden viikon uskonkeskitysleirityksen jälkeen luulin olevani uskossa, kunnes se unohtui parin viikon jälkeen. Reaktiot olivat kahtalaisia. Huomasin eräiden naureskelevan, mutta eräiden naama meni pitkäksi. Aivan kuin eivät olisi uskoneet juuri kuulemaansa. Ehkä siksi, että joku kehtaa moista tällaisessa tapaamisessa ja vielä seurakuntatalossa tuoda esille. Ehkä siksi, että olivat aivan aidosti uskossa. Ehkä siksi, että vapaa-ajattelijat on suunnilleen "persona non grata".

Vapaa-ajattelijat näyttävät edelleen monille tyystin änkyräteisteina, kirkon vastustajina, suvivirren kieltäjinä, nihilisteinä, kommareina ja muutenkin kunnottomina. Ainakin vähintään epäilyttävänä porukkana. Näitä vääriä käsityksiä on

syitä oikaista ja Vapaa-ajattelijoiden julkikuvaa ja toiminnan tarkoituksia vielä enemmän tuoda esille. Hankalaa kyllä, kun liitto on pieni ja jäsenyhdistykset vielä pienempiä, mutta tätä vain on tehtävä.

Toisaalta myös vapaa-ajattelijoiden tunnettuus ei liene kovin laajaa Suomessa. Maailma on täynnä ideoita, tekemistä, mielenkiinnon kohteita ja tarkoituksia niin, että joku vapaa-ajattelijuus hukkuu helposti valtavaan kohinaan. Joku voi rinnastaa vapaa-ajattelijat suunnilleen vapaakirkkoon. Paikallisella toiminnalla tunnettuutta ei juuri lisätä. Media ja ylipäätään tiedotus yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta, tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden lisäämisen eetoksesta ainakin on keino, jolla vapaa-ajattelijoiden tarkoitus tulee esille laajemmin. Ja edistää sitä tarkoitusta, mitä varten vapaa-ajattelijat ovat: tehdä itsestään tarpeettoman. -

"Olen tottunut siihen, että omat uskomukseni menevät uusiksi. Lapsena uskoin ja toivoin, että maailmankaikkeus olisi ikuinen vailla alkua ja loppua. Sellaisen ainakin itse olisin luonut, jos olisin saanut päättää. Tiede on kuitenkin osoittanut, ettei maailmankaikkeus ole sellainen kuin Esko toivoi. Tämänhetkisen tiedon valossa maailmalla on alku mutta ei loppua. Myönnän, että tieto kirpasi. Jouduin puremaan hammasta, mutta hyväksyin totuuden. Niin tutkijat tekevät."

-Esko Valtaoja Anna -lehden haastattelussa v. 2016.

Uskovalle voi olla vaikea pala se, että maailmalla ei ole nykytietämyksen mukaan loppua. Maailmankaikkeuden alku ei sekään ole tyystin kiistaton. Ajan historia ei ole lyhyt, vaan pitkä. Maapallolle kyllä tulee oma maailmanloppunsa, kun aurinko tulee polttamaan sen elinkelvottomaksi. Mutta siihen menee vielä miljardi vuotta.

Vakava varoitus.

Sörnäisten suomalaisen seurakuntaan kuuluvia talonmestajia ja isännöitsijöitä kehoitetaan edelleen tarmokkaasti valvomaan siveellistä puhtautta ja järjestystä taloissaan, ettei sallita vihkimättömien parikuntien eikä muiden epäsiiveellisten henkilöiden yhteiskunnan turmioksi pahennusta tuottavaa menoansa harjoittaa; epäluulon alaisista henkilöistä annetaan tietoja pastorinkansliasta.

Helsingissä toukokuulla 1914.

Kirkkoherranvirasto.

SYYSKOKOUS lauantaina 22.11.

Satakunnan vapaa-ajattelijat ry sääntömääräinen syyskokous kutsutaan koolle 22.11.2025 klo 14.00. Paikka on K-Supermarket Onnipekan kabinetti, osoitteessa Kauppatie 1, 29250 Nakkila.

Esityslistalla on sääntöjen §9 osoittamat asiat. Tarjolla kofeiinipitoista juomaa kera purtavan. Tervetulleeksi toivotetaan myös kaikki ne, joilla on harkinnassa liittyä jäseneksi tähän ja osallistua toimintaan, joka edistää yhteiskunnallista tasvartaisuutta. Vapaa-ajattelijat eivät sentään ole mitään salaseuralaisia.

Olehan vapaa, paitsi ajattelustasi, myös jäsenmaksuhuolista

Jos syystä tai toisesta olet kenties jättänyt Satakunnan vapaa-ajattelijoiden vuoden 2024 jäsenmaksun hoitamatta, niin älä huoli, vielä on aikaa saattaa tuo tärkeä seikka kuntoon ja olla omantunnon painosta vapaa satakuntalainen vapaa-ajattelijajäsen!

Maksun määrä on vaivaiset 28 euroa. Käytä maksaessasi viitenumeroa 202523.
Tilinumero: FI22 4108 0012 2364 39

Jäsenmaksu sisältää Vapaa Ajattelija -lehden tilausmaksun. Lisäksi joka vuosi SATAvapari -lehtykäisen. Yhdistyksen hallitus muistuttaa, että ilman jäsenmaksun suorittamista ei voi olla jäsenenä humaania ajattelua ja ihmisoikeuksia edistävässä yhdistyksessä. Ilman jäseniä ja jäsenmaksuja yhdistyksen toimintakaan ei ole mahdollista. Näin se käy.

Vapaa-ajattelijat Yhdenvertaisuuden puolesta

Vapaa-ajattelijat ovat uskonnottomien edunvalvonnan, ihmisoikeuksien sekä kulttuurisen yhdenvertaisuuden toteuttamisen asiassa. Vapaa-ajattelijat edustaa ja edistää tiedepohjaista sekä humaania ajattelua, mutta on puoluepoliittisesti sitoutumatonta.

